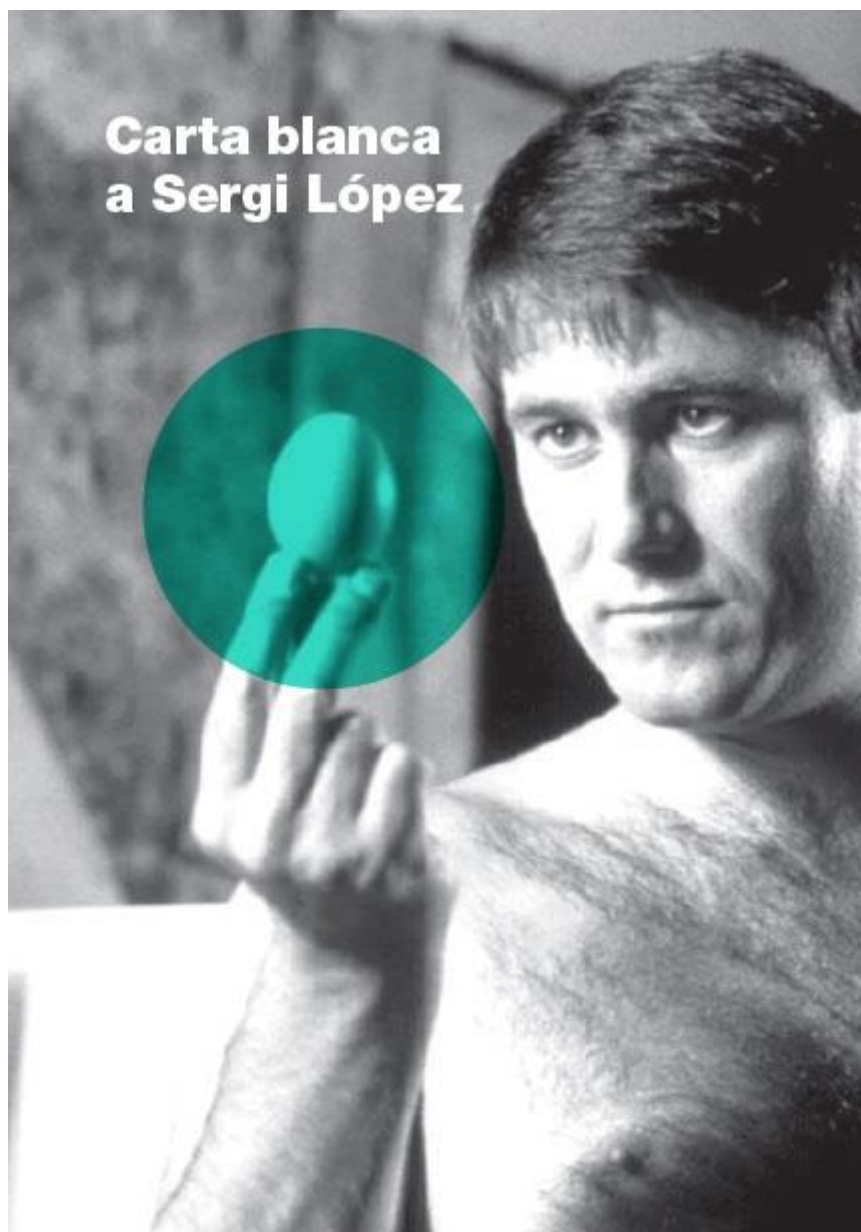

Carta blanca a Sergi López
Març - abril 2018

Carta blanca a Sergi López

Va arribar per la porta del cinema francès de la mà del director Manuel Poirier, i no ha deixat de treballar en aquell país, tot i que a partir del 1997 comença a actuar a les ordres de Ventura Pons, Isabel Coixet o Marc Recha, sense oblidar col·laboracions amb Guillermo del Toro o Stephen Frears.

La Filmoteca de Catalunya ha donat a Sergi López una carta blanca per bastir un cicle que integri tant una selecció de la seva filmografia com a actor com una tria de les pel·lícules que li agraden o que l'han influït a l'hora de crear personatges bons i dolents però sempre desbordants d'una generosa humanitat. El resultat és una llista de quinze films, vuit en què hi ha participat i set escollits entre els que més s'adapten als seus gustos com a espectador, que van de Buñuel a Bertolucci, passant per Fellini, Lynch o Kurosawa. Una retrospectiva personal i intransferible que s'estendrà al llarg dels mesos de març i abril.

El mateix Sergi López inaugura el seu cicle amb una conversa amb el director de la Filmoteca, Esteve Riambau, el dimarts 13 de març a les 18.30 h a la Sala Laya, que precedirà la projecció d'*Una liaison pornographique (Una relació pornogràfica)*.

Des que el març del 2005 la FilmoTeca de Catalunya li va dedicar un cicle, Sergi López ha actuat en 40 llargmetratges i ha protagonitzat muntatges teatrals i curtmetratges. Una activitat frenètica sembrada de guardons i reconeixements que certifiquen la qualitat d'un actor completíssim dotat d'una gran varietat de registres que li han servit per donar vida a tipus simpàtics, inquietants o malintencionats.

L'amor per l'ofici defineix Sergi López. Un intèrpret que tant s'adapta al cinema d'autor com al de gènere, que tant assumeix papers principals com rols més secundaris, i que tant sap quedar-se en la superfície com endinsar-se en els racons més profunds dels seus personatges, tot dotant-los de matisos.

Carta blanca: La tria de Sergi López

Filmografia pròpia

Une liaison pornographique *Una relació pornogràfica*

Frédéric Fonteyne, 1999. Int.: Nathalie Baye, Sergi López. França. VOSC. 80'

Un home i una dona es coneixen mitjançant una revista de contactes. La seva intenció és mantenir una relació purament sexual, però, a poc a poc, els seus sentiments s'aniran accentuant. "Nathalie Baye demostra el seu talent i la seva elegància, i Sergi López li regala, i de passada ens regala, un tu a tu d'admirable subtileza i sagacitat, fins al punt que hi ha moments en què, sense pretendre-ho, fa ombra a la seva contendent, gràcies a un emprament d'exactitud de la seva mirada entre acriaturada i burleta" (Ángel Fernández-Santos). López va guanyar el premi al millor actor al festival de Las Palmas i el premi Sant Jordi de RNE. El film es va estrenar amb el títol d'*Una relación privada*.

Dimarts 13 de març / 18.30 h

Diàleg entre Sergi López i Esteve Riambau

Diumenge 18 de març / 19.30 h

"Hi tinc un lligam emocional molt fort, perquè és on vaig conèixer el director, el Frédéric Fonteyne, que ara té una nena que es diu Vera, i jo soc el seu padrí. I també hi vaig conèixer la Nathalie Baye. Li va sortir molt rodona, i això que en el primer muntatge no rutllava. És profunda, tendra, intel·ligent, sensible, original. Una joia."

Sergi López

Dirty Pretty Things

Stephen Frears, 2002. Int.: Audrey Tautou, Chiwetel Ejiofor, Sergi López, Sopjie Okonedo, Benedict Wong, Zlatko Buric. Gran Bretanya. VOSC. 97'

Un thriller estrany i que té lloc a la part de Londres que el turista no veu mai. El punt de vista correspon a un immigrant il·legal, Okwe, un nigerià que treballa com a xofer d'un minitaxi i com a recepcionista en un hotel menys que respectable... El primer paper en llengua anglesa de López, que, com Tautou, va haver de recórrer a una instructora de llengua anglesa. "Li vaig donar un paper de dolent a López perquè llavors només havia vist *Harry, un amigo que os quiere*. Posteriorment el vaig veure a les comèdies de Poirier i vaig descobrir que tenia dues cares. Té molta força i quan s'enfada fa por" (Stephen Frears). El film es va estrenar amb el títol de *Negocios ocultos*.

Dimarts 13 de març / 21.30 h

Dimecres 14 de març / 18.30 h

"Una pel·lícula en anglès amb l'Stephen Frears! Són aquelles coses que et passen a la vida i no saps massa bé per què. El meu germà en diu tenir la flor al cul. Vaig tenir una coach de diàleg permanent. La primera escena que vaig rodar va sortir bé a la primera i el Frears va cridar: cut! I a continuació: wonderful! Perquè fins l'últim moment no sabia si això de llogar un català de Vilanova seria un bon negoci o no."

Sergi López

Western

Manuel Poirier, 1996. Int.: Sergi López, Sacha Bourdo, Elisabeth Vitali, Marie Matheron, Basile Siekoua, Olivier Guenhenneux. França. VOSC. 129'

Un agent comercial català i un emigrant rus es troben a la Bretanya francesa i junts comencen un viatge amb final inesperat. És un film amable i simpàtic, desenvolupat com una *road movie* i il·lustra molt bé l'amistat i el contrast cultural. El film va suposar la revelació de Sergi López, que es va emportar el premi a la millor actuació masculina al festival de Sitges.

Dijous 15 de març / 20.00 h

Dissabte 17 de març / 22.00 h

“No sé si l’he triat o m’ha triat ella a mi. Era impossible no incloure-la a la carta blanca. És la pel·lícula més important per a mi, la que més m’ha canviat la vida, la cinquena que vam fer amb el Manuel Poirier i on vaig conèixer l’altre actor, el Sacha. Poirier roda cronològicament sempre, i això fa que els actors i tot l’equip vagin seguint la història. Jo no coneixia el Sacha abans de la primera escena i els personatges tampoc es coneixien, i per tant és com un documental ficcionat de la nostra amistat, perquè s’ha convertit en un gran, gran amic. Es veu néixer i créixer aquesta amistat a la pel·lícula, i això no estava escrit al guió.”

Sergi López

Peindre ou faire l'amour *Pintar o hacer el amor*

Arnaud Larrieu, Jean-Marie Larrieu, 2005. Int.: Daniel Auteuil, Sabine Azéma, Sergi López, Amira Casar, Philippe Katerine. França. VOSE.100'

Una parella casada de fa 30 anys i amb una vida al camp molt tranquil·la fa amistat amb una altra parella. La intimitat dels quatre augmenta gradualment fins que es plantegen l'intercanvi de parelles, una situació que sembla trencar la monotonia de tots ells. És una comèdia poblada de persones felices i basada en uns personatges reals que van conèixer els germans, directors i guionistes, Arnaud i Jean-Marie Larrieu. "El meu personatge és cec i és un home que aporta una reflexió filosòfica molt forta i viu la seva minusvalidesa com si fos una oportunitat. No vol que el guiïn, prefereix ser el guia" (Sergi López).

Dimarts 27 de març / 20.00 h

"Els directors són dos germans. L'Arnaud està més amb la càmera, més tímid, i el Jean-Marie parla més amb els actors. Escriuen junts i les seves pel·lícules són molt fascinants. No saps com, sempre s'hi ajunta el menjar amb el follar, amb la vida, amb els colors, amb les fruites, la carn, l'aigua, la sensualitat... Tenen una sensibilitat molt particular. Fan pel·lícules que no s'assemblen a res, no saps amb què comparar-les. Sempre tenen un sentit de l'humor i et transporten a un terreny inesperat. Faig de cec, i és divertit jugar, actuar amb els ulls tancats, molt interessant..."

Sergi López

Parc

Arnaud Des Pallières, 2008. Int.: Jean-Marc Barr, Sergi López, Nathalie Richard, Laurent Delbecque, Delphine Chuillot. França. VOSC. 109'

Georges Clou (Sergi López) viu a un barri acabat de construir. Estima la seva dona, el seu fill i el seu gos. Paul Marteau (Jean-Marc Barr) és atractiu, ric i intel·ligent, però viu turmentat per la seva visió pessimista del món i pel seu desig de formar-ne part. Un dia els seus camins es creuen. Per a Georges Clou aquesta trobada podria ser el punt de partida d'una gran amistat. En canvi, Paul Marteau ho veu com una possibilitat de destruir la imatge de felicitat perfecta que representa Georges.

Dimecres 28 de març / 18.30 h

Divendres 30 de març/ 19.30 h

“És la primera pel·lícula que vaig fer amb l’Arnaud Des Pallières, un monstre. Farà moltes coses. Ja les ha fet. És molt intel·ligent, molt exigent, molt capacitat, d’aquesta gent que dona gust sentir-los parlar. Sap el que diu, n’està convençut, i s’atreveix a fer pel·lícules amb coses molt exuberants, és valent. La pel·lícula és molt xula. Tinc la sort de fer pel·lícules d’autor que, indirectament, acaben parlant d’avui, de la por occidental a les revolucions, a les guerres, quan de fet l’enemic és dins.”

Sergi López

Harry, un ami qui vous veut du bien *Harry, un amigo que os quiere*

Dominik Moll, 2000. Int.: Sergi López, Laurent Lucas, Mathilde Seigner, Sophie Guillemin, Liliane Rovere, Dominique Rozan, Michel Fau, Victoire de Koster, Laurie Caminita. França. VOSE. 117'

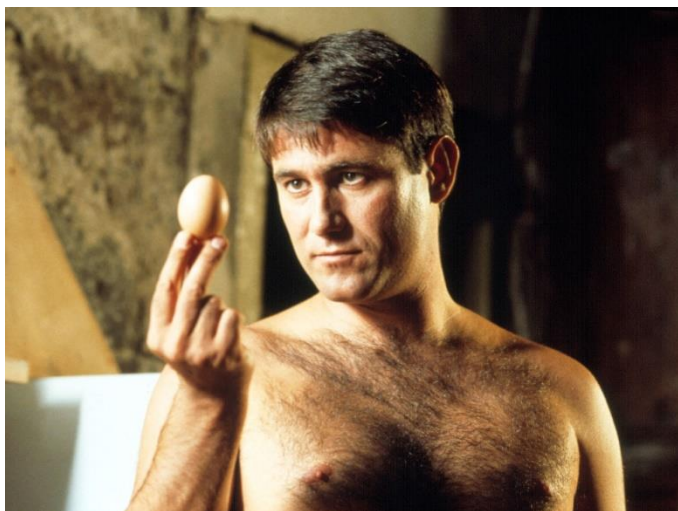
Una parella s'enfronta a unes vacances dures. Hi ha una onada de calor i han de destinar quasi tota la seva energia a les seves tres filles petites. La granja-restaurant que porten fa cinc anys que és una font contínua de maldecaps. I, de sobte, apareix Harry. Un amic que farà el que sigui per fer feliç el pare de família... "Volia que Harry fos adorable, i és difícil trobar algú més adorable que Sergi López. Fins ara, només ha interpretat tipus simpàtics. M'alegrava poder oferir-li un paper que va molt més enllà. Des de les primeres proves, vaig veure que podria arribar fins a la bogeria sense perdre la sinceritat que buscava, cosa que el feia molt més inquietant" (Dominik Moll). López va recollir tres grans premis per la seva interpretació: el César, el de millor actor europeu i el Sant Jordi.

Dimecres 4 d'abril / 20.00 h

Dissabte 7 d'abril / 19.00 h

"D'entrada el director, el Dominik Moll, em va proposar l'altre paper, l'escriptor torturat. Vam començar a assajar i no trobaven l'actor per fer de Harry, fins que m'ho van proposar a mi. Era el primer cop que m'oferien un dolent, un psicòpata. Al principi ningú ho veia clar. A mi em va semblar bona idea: que fes de Harry algú que somriu, amb llum, el feia més inquietant. I va ser molt important per a mi, pel César, per Cannes... A França encara em coneixen pel Harry."

Sergi López

Un dia perfecte per volar

Marc Recha, 2015. Int.: Sergi López, Marc Recha, Roc Recha. Catalunya. VC. 70'.
Projecció en DCP.

Perduts al bell mig de la natura, un pare explica al fill una història protagonitzada per un gegant que sempre té gana, a qui ell posa la veu i amb qui el nen mantindrà una llarga conversa. “Una petita meravella de poc més d’una hora que és, al mateix temps, una comèdia familiar d’aventures, una tragèdia social, una faula psicològica i un conte d’horror” (Javier Ocaña).

Dimarts 10 d’abril / 21.30 h

“Amb el Marc Recha ja havíem treballat junts i som amiguets. La pel·lícula som el Roc, el fill del Marc, i jo, i per a mi és com una mena de miracle, o diversos miracles seguits. Perquè el Roc és un nen de 9 anys que no pretén ser un actor. És brutal veure en directe què li passa a un nen, un ésser humà, quan li expliquen una història que el fa volar. La potència de la ficció i dels contes es veu a la pel·lícula una vegada darrera d’una altra: el Roc en llibertat.”

Sergi López

Map of the Sounds of Tokyo *Mapa dels sons de Tòquio*

Isabel Coixet, 2009. Int.: Rinko Kikuchi, Sergi López, Min Tanaka, Manabu Oshio, Takeo Nakahara, Hideo Sakaki. Catalunya. VOSC. 109'

Una peixatera que també és una assassina a sou s'enamora de l'home a qui li han encarregat que mati, un català que regenta una botiga de vins. Un thriller romàntic d'alta temperatura sexual i ambientat a un Tòquio ple de sons i imatges hipnòtiques a través de les quals Isabel Coixet segueix indagant en la malenconia i la soledat.

Divendres 13 d'abril / 21.30 h

Diumenge 15 d'abril / 19.30 h

“Hi vaig conèixer la Isabel Coixet i la Rinko, que és japonesa i encara ara no sé exactament com ens enteníem, però ens enteníem molt bé, una cosa exagerada. Sense parlar tenies la sensació que respirava amb tu. I en una pel·lícula de la Coixet, que s'atreveix, que va lluny, que té un estil. Tinc sort de treballar amb gent així, tan diversa, tan original, amb tanta personalitat. És un privilegi que la Coixet et porti de viatge al Japó.”

Sergi López

La tria de Sergi López: Filmografies alienes

Trainspotting

Danny Boyle, 1996. Int.: Ewan McGregor, Robert Carlyle, Jonny Lee Miller, Ewen Bremner, Kelly MacDonald. Gran Bretanya. VOSC. 94'. Projectió en DCP.

Un retrat generacional d'una colla de nois inadaptats d'Edimburg, enganxats a les drogues. És un film transgressor en forma i contingut que va irrompre amb força en la cinematografia britànica. Danny Boyle va saber connectar de ple amb el públic gràcies a un tractament sincer del tema, exempt de judicis morals i salpebrat d'humor negre, que embolcalla amb una estètica molt moderna, un muntatge dinàmic i una banda sonora magnífica que atorga profunditat al relat. Vint anys després, Boyle va dirigir-ne una seqüela amb els mateixos actors.

Dijous 22 de març / 20.00 h

Dissabte 24 de març / 22.00 h

“Una pel·lícula sobre una generació conformada amb l'heroïna però inconformista amb un sistema polític i una manera de funcionar, que opta pel chute, pel viatge, per no ser aquí i fugir a un paradís. Parla de l'heroïna i de la gent que la pateix amb un humor molt desacomplexat, amb una gran potència cinematogràfica i amb uns actors molt joves. Molt xula.”

Sergi López

El ángel exterminador

Luis Buñuel, 1962. Int.: Silvia Pinal, Jacqueline Andere, Augusto Benedicto, Lucy Gallardo, Enrique Rambal, Claudio Brook, Luis Beristáin. Mèxic. VE. 95'. Blu-ray.

Un selecte grup de l'alta burgesia es reuneix per passar una vetllada on el refinament social i l'enveja encoberta són la nota dominant. En acabar, cap d'ells no és capaç d'abandonar l'habitació en què es troben. Sense una raó aparent, la por a sortir els obligarà a conviure aïllats a la sala durant dies. Despullats de la seva racionalitat, tots ells es veuran arrossegats per una bogeria brutal de tràgiques conseqüències.

Diumenge 25 de març / 19.30 h

Dimecres 28 de març / 20.00 h

“La trio pel títol, un títol excepcional, molt enigmàtic. Quan la vaig veure em vaig quedar de pedra. Té alguna cosa hipnòtica, teatral, tot passa en un mateix lloc. I el surrealisme, preguntes que no tenen resposta, acceptar que un viatge en cinema et transporti, t'atrapi amb situacions que s'escapen a la lògica. I la potència cinematogràfica, gairebé gràfica, de Buñuel.”

Sergi López

Novecento, atto I

Bernardo Bertolucci, 1975. Int.: Robert De Niro, Gérard Depardieu, Dominique Sanda. RFA-Itàlia-França. VOSC. 165'. Projectió en DCP.

Concebut com una obra unitària, però dividit en dues parts per la seva durada, va ser definit per l'autor com "un film sobre la terra i la gent que neix, viu i treballa a la terra, la història del pas de la cultura agrària a la industrial". Les imatges tenen "l'existència, irreductible, d'un mite filmic, que imposa la seva entitat durant el temps de la projecció" (Pere Gimferrer).

Dijous 29 de març / 17.00 h

Dissabte 31 de març / 19.00 h

Novecento, atto II

Bernardo Bertolucci, 1975. Int.: Robert De Niro, Gérard Depardieu, Dominique Sanda, Stefania Sandrelli. RFA-Itàlia-França. VOSC. 150'. Projectió en DCP.

"Resumir en la història paral·lela de dues famílies les tensions sociopolítiques que han caracteritzat la vida pública italiana des de l'inici de segle fins a l'alliberament, articular aquest complex argument en les quatre estacions que componen el cicle anual i pretendre que aquest bigarrat contingut es transformi en un apòleg general del sentit de la història és una empresa d'una envergadura que talla l'alè" (J. E. Lahosa).

Dijous 29 de març / 20.00 h

Dissabte 31 de març / 22.00 h

Còpia cortesia de Fondazione Cineteca di Bologna

"És un pel·lículón. Bertolucci fa una epopeia italiana que t'explica a través del cinema i de la història de dos germans la Història. Hi ha el quadre El quart estat als crèdits que és una icona. És un univers de terra, de fang, de llet. És fantàstic com el cinema té el poder de transportar-te amb temes més naturalistes. I el De Niro i el Depardieu joves. Una pel·lícula que finalment ens explica que la lluita de classes no s'acaba mai."

Sergi López

La Strada

Federico Fellini, 1954. Int.: Anthony Quinn, Giulietta Masina, Richard Basehart, Aldo Silvani, Marcella Rovenza, Livia Venturini, Mario Passante. Itàlia. VOSE. 105'

La història de la parella de còmics ambulants formada per Zampanò i Gelsomina va representar el reconeixement internacional (Oscar a la pel·lícula de parla no anglesa i Lleó de Plata al Festival de Venècia) d'un Fellini que s'allunyava del neorealisme primitiu a la recerca de noves vies amb què poder expressar el seu univers particular. "Si a alguna cosa s'acosta *La Strada*, és a un neosurrealisme cristià en què les velles imatges sorprenents, l'aura del somni, el realisme màgic i l'absurd quotidià estan posats al servei de l'amor. Però no de l'amor total, com volien Aragon, Éluard i Breton, que ajunta la luxúria i la violència de l'amor carnal amb l'espiritualitat de l'amor diví. *La Strada* gairebé ha oblidat el primer en honor del segon" (Guillermo Cabrera Infante).

Diumenge 1 d'abril / 16.30 h

Dimarts 3 d'abril / 18.30 h

"Té un component emotiu molt fort per a mi. Tinc una relació particular amb el circ per uns amics meus que en fan i amb qui he treballat, i tenen un espectacle on fan un homenatge a en Zampanò. És una pel·lícula allunyada del Fellini més surreal, una història petita, d'un carro que va avançant i d'una parella curiosa, improbable. És molt humana. M'emociona."

Sergi López

Blue Velvet *Terciopelo azul*

David Lynch, 1986. Int.: Kyle MacLachlan, Isabella Rossellini, Dennis Hopper, Laura Dern, Hope Lange, Dean Stockwell, Brad Dourif, Jack Nance, George Dickerson, Frances Bay. EUA. VOSE. 114'

L'altra cara del fantàstic, l'anormalitat dins un món aparentment normal i tranquil. El descens de Lynch als inferns de la nit, on tot adquireix un aire de perversitat. Amb *Blue Velvet* el cineasta es va convertir, després de la mala acollida de *Dune*, en l'autor per excel·lència de la modernitat. És ja un film imprescindible del segle passat. El turmentat i sàdic personatge de Frank Booth també va rellançar la carrera de Dennis Hopper.

Diumenge 1 d'abril / 19.00 h

Diumenge 8 d'abril / 21.30 h

"Em va deixar completament hipnotitzat. El Lynch és un autor amb una qualitat brutal. Té alguna cosa que no saps què és però que s'acosta a la bellesa. Un thriller amb uns personatges que no saps què fan, no saps què volen, qui són. És una bogeria, estranya, enigmàtica. Et deixa fora de joc."

Sergi López

El verdugo

Luis García Berlanga, 1963. Int.: Nino Manfredi, Emma Penella, José Isbert, José Luis López Vázquez, Ángel Álvarez, María Luisa Ponte, María Isbert. Itàlia-Espanya. VE. 92'

Berlanga ha relatat que la idea de fer *El Verdugo* li va sorgir d'una imatge insòlita i impressionant: al llarg d'un passadís d'una presó, un grup de gent arrossega la víctima mentre que un altre fa el mateix amb el botxí. És una crònica implacable de les misèries del franquisme i va patir la ira de la censura. "El film és, a parer meu, el més important de tots els realitzats per Berlanga. A *El verdugo* la irrealitat ha desaparegut per donar pas a un realisme crític malgrat un formalisme humorístic que, en alguns moments, pot, aparentment, convertir-se en excèntric. La crítica no es limita a un problema espanyol, sinó a un problema internacional i nacional de cada país, però el valor especial d'aquest film de Berlanga és que està situat avui, avui i avui a Espanya, és profundament nacional, ja que universalitza un problema terrible, el de ser l'executor legal de la justícia legal" (Ricardo Muñoz Suay, ajudant de direcció).

Dijous 5 d'abril / 21.30 h

Diumenge 8 d'abril / 16.30 h

"És una pel·lícula molt rodona, que amb Franco present se salta la censura parlant de la pena de mort a través de l'humor, de la tragicomèdia. I amb un actor, Pepe Isbert, que quan jo era petit era una icona, amb la seva manera de parlar. És una petita joia. Té una idea senzilla però molt contundent."

Sergi López

Shichinin no Samurai *Los siete samurais*

Akira Kurosawa, 1954. Int.: Toshiro Mifune, Takashi Shimura, Yoshio Inaba, Seiji Miyaguchi, Minoru Chiaki, Daisuke Kato, Ko Kimura. Japó. VOSE. 202'

“Admirable per la violència dels caràcters, la lleugeresa de l’execució, la vitalitat de la música i la bellesa de la plàstica de les imatges, *Los siete samurais* se’ns mostra com un dels cims del cinema espectacle. Tot ens causa admiració” (F. Gaffary). Com altres films de Kurosawa, aquest també va ser imitat o copiat pel cinema occidental (*Los siete magníficos*, per exemple), a més d’influenciar mestres com Peckinpah, Penn o Leone. Premiada amb l’Oscar en l’apartat de millor pel·lícula de parla no anglesa, va transformar per sempre els codis del cinema de samurais.

Divendres 6 d’abril / 19.00 h

Dijous 12 d’abril / 17.00 h

“M’agrada, no diria la teatralitat, però sí la manera en què actuen els actors, la implicació del cos. És molt xulo veure ficcions que són alhora molt veritat i molt mentida, que fugen del naturalisme, que veus la posada en escena. En el fons és una història d’empoderament d’un poble petit, un western, amb un estil i un univers molt diferent.”

Sergi López

Sergi López

Va néixer el 22 de desembre de 1965 a Vilanova i la Geltrú (Barcelona). Va estudiar interpretació al Teatre del Tret de Vilanova, i acrobàcia a El Timbal. El 1990 es trasllada a França per estudiar a l'Escola Internacional de Teatre de Jacques Lecoq.

Teatre

Va entrar en el món dels escenaris l'any 1986 amb l'espectacle *Brams o la kumèdia dels horrors*, del qual és coautor, codirector i actor, juntament amb Toni Albà. El 1991 fa de pallasso a l'espectacle de circ de carrer *Malakas* d'Escarlata Circus, i el 1993, amb l'espectacle *Fins al fons*, dirigit per Toni Albà, va obtenir un Premi de la Crítica de Barcelona. El 1996 estrena a la sala Villarroel *Lisistrata* d'Aristòfanes, sota la direcció d'Angel Alonso. El 2005 estrena al festival Temporada Alta de Girona *Non Solum*, monòleg de creació dirigit per Jorge Picó que continua de gira actualment. Amb Picó ha continuat una col·laboració reeixida i còmplice. El 2011 presenten *30/40 Livingstone*, creat i interpretat conjuntament per tots dos i encara de gira, i el 2013 Picó dirigeix López a *Shakespeare a Benicàssim*, lectura dramatitzada d'una selecció de textos de William Shakespeare.

Cinema

La trajectòria de Sergi López en el cinema va començar amb el director francès Manuel Poirier, amb qui va debutar interpretant un emigrant espanyol a França a *Le petite amie d'Antonio* (1992). Amb Poirier, coincidirà en múltiples ocasions més endavant, entre les quals *À la campagne* (1995), *Marion* (1997), *Western* (1997, nominat al premi César al millor actor promesa, i Premi del Jurat al Festival de Cannes). *Western* va fer que el gran públic el descobrís com a actor de cinema. Gràcies a la seva interpretació a *Harry, un ami qui vous veut du bien* (2000), aconsegueix el César al millor actor protagonista i el premi de l'Acadèmia Europea de Cinema al millor actor de l'any. Altres títols destacats de la seva filmografia són: *Lisboa* (1997) d'Antonio Hernández; *Une liaison pornographique* (1999) de Frédéric Fonteyne; *Dirty Pretty Things* (2002), thriller realitzat pel britànic Stephen Frears; *El laberinto del fauno* (2006), de Guillermo del Toro; *Petit Indi* (2008) de Marc Recha; *Mapa dels sons de Tòquio* (2009) d'Isabel Coixet; *Pa Negre* (2010) d'Agustí Villaronga; *Ismael* de Marcelo Pinyeiro; *El Niño* de Daniel Monzón; *Un dia perfecte per volar* de Marc Recha; *La propera pell* d'Isaki Lacuesta i Isa Campo. Acaba d'estrenar *La vida lliure* de Marc Recha, i té pendent d'estrena *The man who killed Don Quixote* de Terry Gilliam, actualment en post-producció, *Escapada* de Sarah Hirtt, *7 raons per fugir*, dirigida per Esteve Soler, Gerard Quinto i David Torras, i *Lazzaro Felice* d'Alice Rohrwacher. El 2013 participa en la minisèrie *Descalç sobre la terra vermella* interpretant el cardenal Joseph Ratzinger.

Filmografia

(*destacats els títols que Sergi López ha seleccionat a la carta blanca)

	Any	Pel·lícula	Director
1	1992	<i>La petite amie d'Antonio</i>	Manuel Poirier
2	1995	<i>Attention, fragile!</i>	Manuel Poirier
3	1995	<i>...à la campagne</i>	Manuel Poirier
4	1997	<i>Western</i>	Manuel Poirier
5	1997	<i>Rouen, cinq minutes d'arrêt (curt)</i>	Ingrid Gogny
6	1997	<i>Marion</i>	Manuel Poirier
7	1998	<i>Carícies</i>	Ventura Pons
8	1999	<i>Une liaison pornographique / Una relació pornogràfica</i>	Frédéric Fonteyne
9	1999	<i>Rien à faire</i>	Marion Vernoux
10	1999	<i>Lisboa</i>	Antonio Hernández
11	1999	<i>La nouvelle Ève</i>	Catherine Corsini
12	1999	<i>Entre las piernas</i>	Manuel Gómez Pereira
13	1999	<i>Ataque verbal</i>	Miguel Albadalejo
14	1999	<i>Arde, Amor</i>	Raúl Vega
15	2000	<i>Toreros / La hora del silencio</i>	Eric Barbier
16	2000	<i>Morir (o no)</i>	Ventura Pons
17	2000	<i>Harry, un ami qui vous veut du bien</i>	Dominik Moll
18	2001	<i>Te quiero</i>	Manuel Poirier
19	2001	<i>Sólo mía</i>	Javier Balaguer
20	2001	<i>Reines d'un jour</i>	Marion Vernoux
21	2001	<i>Le lait de la tendresse humaine</i>	Dominique Cabrera

22	2001	<i>Hombres felices</i>	Roberto Santiago
23	2001	<i>El cielo abierto</i>	Miguel Albadalejo
24	2002	<i>Les femmes...ou les enfants d'abord / La curva de la felicidad</i>	Manuel Poirier
25	2002	<i>Filles perdues, cheveux gras</i>	Claude Duty
26	2002	<i>Décalage horaire / Jet lag</i>	Danièle Thompson
27	2003	<i>Rencontre avec le dragon</i>	Hélène Angel
28	2003	<i>Janis et John</i>	Samuel Benchetrit
29	2003	<i>Dirty pretty things / Negocios ocultos</i>	Stephen Frears
30	2004	<i>Chemins de traverse / Caminos cruzados</i>	Manuel Poirier
31	2005	<i>Peindre ou faire l'amour / Pintar o hacer el amor</i>	Arnaud i Jean-Marie Larrieu
32	2005	<i>Les mots bleus</i>	Alain Corneau
33	2006	<i>Parc</i>	Arnaud des Pallières
34	2006	<i>La maison</i>	Manuel Poirier
35	2006	<i>El laberinto del fauno</i>	Guillermo del Toro
36	2009	<i>Ricky</i>	François Ozon
37	2009	<i>Petit indi</i>	Marc Recha
38	2009	<i>Partir</i>	Catherine Corsini
39	2009	<i>Mapa dels sons de Tòquio</i>	Isabel Coixet
40	2009	<i>Les derniers jours du monde / Los últimos días del mundo</i>	Jean-Marie i Arnaud Larrieu
41	2009	<i>La régate</i>	Bernard Bellefroid
42	2010	<i>Rendez-vous avec un ange</i>	Ives Thomas i Sophie Daruvar
43	2010	<i>Potiche</i>	François Ozon

44	2010	<i>Pa negre</i>	Agustí Villaronga
45	2010	<i>Le café du pont</i>	Manuel Poirier
46	2011	<i>Le moine / El monje</i>	Dominik Moll
47	2011	<i>La proie / La presa</i>	Eric Valette
48	2011	<i>Dubai Flamingo</i>	Delphine Kreuter
49	2011	<i>Chez Gino</i>	Samuel Benchetrit
50	2012	<i>Tango Libre</i>	Frédéric Fonteyne
51	2012	<i>Michael Kohlhaas</i>	Arnaud des Pallières
52	2013	<i>La tendresse</i>	Marion Hänsel
53	2013	<i>Ismael</i>	Marcelo Piñeyro
54	2014	<i>Murieron por encima de sus posibilidades</i>	Isaki Lacuesta
55	2014	<i>Le beau monde</i>	Julie Lopes-Curval
56	2014	<i>Geronimo</i>	Toni Gatlif
57	2014	<i>El niño</i>	Daniel Monzón
58	2014	<i>Dos a la carta</i>	Robert Bellsolà
59	2015	<i>A Perfect Day / Un día perfecto</i>	Fernando León de Aranoa
60	2015	<i>Vingt et une nuits avec Pattie</i>	Arnaud et Jean-Marie Larrieu
61	2015	<i>Un dia perfecte per volar</i>	Marc Recha
62	2015	<i>Segon origen</i>	Carles Porta
63	2015	<i>Les rois du monde</i>	Laurent Laffargue
64	2016	<i>Quatretondeta</i>	Pol Rodríguez
65	2016	<i>La propera pell</i>	Isaki Lacuesta

66	2015	<i>Faut savoir se contenter de beaucoup</i>	Jean Henri Meunier
67	2016	<i>En amont de fleuve / Río arriba</i>	Marion Hänsel
68	2017	<i>Orpheline / Huérfana</i>	Arnaud des Pallières
69	Post-producció	<i>Raiva</i>	Sergio Trefaut
70	Post-producció	<i>Josep (veu)</i>	Aurel (Aurélien Froment)
71	2017	<i>Remember Me (curt)</i>	Fabrice Murgia
72	2018	<i>La vida lliure</i>	Marc Recha
73	Post-producció	<i>The Man Who Killed Don Quixote</i>	Terry Gilliam
74	Post-producció	<i>NOX (sèrie de televisió)</i>	Mabrouk el Mechri
75	Post-producció	<i>Escapada</i>	Sarah Hirtt
76	Post-producció	<i>Black is Beltza (veu)</i>	Fermín Muguruza
77	Post-producció	<i>7 raons per fugir</i>	Esteve Soler, Gerard Quinto i David Torras
78	Producció	<i>Lazzaro felice</i>	Alice Rohrwacher